

79.

TYDZIEŃ MIŁOSIERDZIA

16-23
KWIETNIA
2023

**SKORO
DOSTĄPILIŚMY
MIŁOSIERDZIA,
STAŃMY SIĘ
MIŁOSIERNI**

Papież
Franciszek

NIEDZIELA BOŻEGO MIŁOSIERDZIA (J 20, 19-31)

WPROWADZENIE DO LITURGII MSZY ŚWIĘTEJ

Trwając w paschalnej radości, dziękujemy dziś Bogu za wielkie miłosierdzie i przychodzimy do Jego otwartego Serca, by czerpać ze źródeł zbawienia i uczyć się miłości ponad wszystko. Ta niedziela to także święto patronalne Caritas, która nieustannie pochyla się nad potrzebującymi i przypomina, że dobra jest więcej! Prośmy Boga, by otwierał nasze oczy na dobro, które jest wokół nas.

MODLITWA POWSZECHNA

Z nadzieją i wiarą skierujmy nasze prośby do miłosiernego Ojca:

1. Za Kościół Święty, by było wspólnotą trwającą w wierze i paschalnej radości.
2. Za papieża, biskupów i kapłanów, by ich posługa opierała się na prawdzie i miłości.
3. Za wątpiących i niewierzących w Chrystusa, by odkryli Go w łamaniu chleba i Słowie Bożym.
4. Za wszystkich wolontariuszy i pracowników Caritas, by nieustannie towarzyszyła im miłosierna miłość Boga.
5. Za zmarłych, by Zmartwychwstały Pan, obdarzył ich życiem wiecznym.
6. Za nas, otaczających ołtarz, byśmy umocnieni spotkaniem z Chrystusem nieśli Jego pokój do naszej codzienności.

Przyjmij, Panie nasze wołanie i w swoim wielkim miłosierdziu wysłuchaj nas i udziel potrzebnych łask. Przez Chrystusa, Pana naszego **amen**.

ROZWAŻANIE

(...) W rzeczywistości, miłosierdzie jest istotą orędzia ewangelicznego, jest imieniem samego Boga, obliczem Boga, jakie objawił w Starym Przymierzu, a w pełni w Jezusie Chrystusie, wcieleniu miłości stwórczej i odkupieńczej. To miłość miłosierna opromienia także oblicze Kościoła i wyraża się zarówno w sakramentach, zwłaszcza w sakramencie pojednania, jak przez dzieła miłości, wspólnotowe i indywidualne. Wszystko to, co Kościół mówi i czyni, wyraża miłosierdzie, jakim Bóg otacza człowieka, a zatem nas. Kiedy Kościół zmuszony jest przywołać jakąś zapoznaną prawdę lub wskazać na zdradę dobra, czyni to zawsze przynaglany miłosierną miłością, by ludzie mieli życie i by mieli je w obfitości (por. J 10, 10). Z Bożego miłosierdzia, które napełnia serca pokojem, rodzi się autentyczny pokój na świecie, pokój między narodami, różnymi kulturami i religiami. (Benedykt XVI, z rozważania przed modlitwą „Regina Caeli”, 30 marca 2008)

PONIEDZIAŁEK (J 3,1-8)

WPROWADZENIE DO LITURGII MSZY ŚWIĘTEJ

Dziękując Bogu za dar miłosierdzia prośmy byśmy
otwierali nasze serca na Jego miłość i pokój i nieśli je światu.
Niech spotkanie z Chrystusem umacnia nas,
przemienia nasze życie i prowadzi do głębokich relacji.

MODLITWA POWSZECHNA

Stając z ufnością, skierujmy nasz prośby do miłosiernego Boga:

1. Prośmy za Kościół święty, by nieustannie odradzał się w miłości i przebaczeniu.
2. Za papieża, by umocniony darami Ducha Świętego odważnie głosił Słowo Boże.
3. Za ludzi młodych, poszukujących prawdy, by spotkali na swojej drodze autentycznych świadków Ewangelii.
4. Za ludzi zagubionych i pozbawionych nadziei, by przez pomoc innych doświadczyli miłosierdzia Boga.
5. Za zmarłych, by odrodzili się do nowego życia w Chrystusie.
6. Za nas samych byśmy w spotkaniach z Jezusem poszukiwali odpowiedzi na nasze pytania.

Prosimy Cię, Panie spójrz z miłością na nasze prośby i obdarz nas swoim błogostawieństwem. Przez Chrystusa Pana naszego **amen**.

ROZWAŻANIE

«Jeśli widzisz miłość, widzisz Trójcę» pisał św. Augustyn. W dotychczasowej refleksji mogliśmy patrzeć na Tego, którego przebili (por. J 19, 37; Za 12, 10), rozpoznając zamysł Ojca, który poruszony miłością (por. J 3, 16) posłał swojego jednorodzonego Syna na świat, aby odkupił człowieka. Umierając na krzyżu – jak relacjonuje Ewangelista – Jezus «oddał Ducha» (por. J 19, 30), zadatek tego daru Ducha Świętego, którego miał udzielić po zmartwychwstaniu (por. J 20, 22). W ten sposób miała się zrealizować obietnica o strumieniach wody żywej, które – dzięki wylaniu Ducha Świętego – wypływają z serc wierzących (por. J 7, 38-39). Duch bowiem objawia się jako wewnętrzna moc, która harmonizuje ich serca z Sercem Chrystusa i uzdalnia ich do miłowania braci, tak jak On ich miłował, kiedy pochylał się, aby umywać nogi uczniom (por. J 13, 1-13), a zwłaszcza, gdy oddał za nas życie (por. J 13, 1; 15, 13).

Duch jest także mocą, która przemienia serce wspólnoty kościelnej, aby była w świecie świadkiem miłości Ojca, który chce uczynić z ludzkości jedną rodzinę w swoim Synu. Cała działalność Kościoła jest wyrazem miłości, która pragnie całkowitego dobra człowieka: pragnie jego ewangelizacji przez Słowo i Sakramenty, co jest dziełem często heroicznym w jego historycznej realizacji; pragnie jego promocji w różnych wymiarach życia i ludzkiej aktywności. Miłość jest zatem służbą, którą Kościół pełni, aby nieustannie wychodzić naprzeciw cierpieniom i potrzebom, również materialnym, ludzi. (Benedykt XVI, Deus Caritas est, nr 19)

WTOREK (J 3,7B-15)

WPROWADZENIE DO LITURGII MSZY ŚWIĘTEJ

W Tygodniu Miłosierdzia przypominamy sobie o wspólnotcie, którą łączy jedno serce i jeden duch. Ta rzeczywistość pomaga otwierać oczy na potrzebujących i dzielić się miłością, która nie stawia granic. Módlmy się zatem o otwartość na innych i wsłuchiwanie się w ich potrzeby.

MODLITWA POWSZECHNA

Świadomi, że potrzebujemy Bożej pomocy, prosimy Go we wszystkich intencjach:

1. Za cały Kościół Święty, by wszyscy Jego członkowie radośnie trwali przy Bogu, który jest Miłością.
2. Za kapłanów, by na wzór Jezusa przywracali nadzieję i byli świadkami przebaczenia i pokoju we współczesnym świecie.
3. Za rodziny, by były miejscami uważnej i troskliwej miłości.
4. Za wątpiących i niewierzących w Chrystusa, by odkryli radość ze spotkania z Nim i przyjęli Jego Słowo.
5. Za zmarłych, by miłosierny Bóg przyjął ich do swego Królestwa.
6. Za nas samych, byśmy przez spotkanie ze Zmartwychwstałym uczyli się otwartości i miłości do drugiego człowieka.

Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu, jak była na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków **amen**.

ROZWAŻANIE

Prawdziwą nowością Nowego Testamentu nie są nowe idee, lecz sama postać Chrystusa, który ucieleśnia pojęcia – niesłychany, niebywały realizm. Już w Starym Testamencie nowość biblijna nie polega po prostu na abstrakcyjnych pojęciach, lecz nieprzewidywalnym i w pewnym sensie niebywałym działaniu Boga. To Boże działanie przybiera teraz dramatyczną formę poprzez fakt, że w Jezusie Chrystusie sam Bóg poszukuje «zaginionej owcy», ludzkości cierpiącej i zagubionej. Gdy Jezus w swoich przypowieściach mówi o pasterzu, który szuka zaginionej owcy, o kobiecie poszukującej drachmy, o ojcu, który wychodzi na spotkanie marnotrawnego syna i bierze go w ramiona, wówczas wszystko to nie sprowadza się tylko do słów, lecz stanowi wyjaśnienie Jego działania i bycia. W Jego śmierci na krzyżu dokonuje się owo zwrócenie się Boga przeciwko samemu sobie, poprzez które On ofiarowuje siebie, aby podnieść człowieka i go zbawić – jest to miłość w swej najbardziej radykalnej formie. Spojrzenie skierowane na przebity bok Chrystusa, o którym mówi św. Jan (por. 19,37), zawiera to, co było punktem wyjścia tej Encykliki: «Bóg jest miłością» (1 J 4,8). To tu może być kontemplowana ta prawda. Wychodząc od tego można definiować, czym jest miłość. Poczynając od tego spojrzenia, chrześcijanin znajduje drogę swego życia i swojej miłości.

Poprzez ustanowienie Eucharystii podczas Ostatniej Wieczerzy Jezus nadał temu aktowi ofiary trwałą obecność. Antycypuje On swoją śmierć i zmartwychwstanie, dając już w owej godzinie swoim uczniom siebie samego w chlebie i winie, swoje Ciało i swoją Krew jako nową mannę (por. J 6,31-33). Jeśli świat starożytny uważał, że w istocie prawdziwym pokarmem człowieka – tym, czym on jako człowiek żyje – jest Logos, odwieczna mądrość, teraz ów Logos stał się dla nas prawdziwie pokarmem – jako miłość. Eucharystia włącza nas w akt ofiarniczy Jezusa. Nie tylko otrzymujemy, w sposób statyczny, Logos wcielony, ale zostajemy włączeni w dynamikę Jego ofiary. Obraz zaślubin Boga z Izraelem staje się rzeczywistością w sposób wcześniej niepojęty: to, co było przebywaniem przed Bogiem, teraz, poprzez udział w ofierze Jezusa, uczestnictwo w Jego Ciele i Jego Krwi, staje się zjednoczeniem. «Mistyka» sakramentu, której podstawą jest uniżenie się Boga ku nam, ma zupełnie inną doniosłość i prowadzi znacznie wyżej, niż mogłoby tego dokonać jakiegokolwiek mistyczne uniesienie człowieka. (Benedykt XVI, Deus Caritas est, nr 12-13)

ŚRODA (J 3,16-21)

WPROWADZENIE DO LITURGII MSZY ŚWIĘTEJ

Bóg nas tak umiłował, że dał swojego Syna, byśmy mieli życie.

Świadomi wielkiego miłosierdzia Bożego i Jego troski o każdego człowieka z ufnością stajemy dziś, by karmić się Jego Słowem i Ciałem.

MODLITWA POWSZECHNA

Z pokorą zaniemy nasze prośby do Miłosiernego Ojca:

1. Za Kościół Święty o miłość i światło Ducha Świętego.
2. Za papieża, biskupów i kapłanów, niech moc Bożego miłosierdzia towarzyszy im wszędzie.
3. Za biednych, samotnych i pokrzywdzonych, by Pan uwolnił ich z ucisku.
4. Za poszukujących prawdy, by odkryli ją w świetle Ewangelii.
5. Za zmarłych, by wraz ze świętymi radowali się w Królestwie Niebieskim.
6. Za nas samych, byśmy uprzedzani łaską miłosierdzia, wiernie pełnili wolę Bożą w codzienności.

Przyjmij Ojcze nasze prośby i wysłuchaj ich przez Twojego Syna Jezusa Chrystusa, który z Tobą żyje i króluje na wieki, wieków **amen**.

ROZWAŻANIE

„Uwierzyliśmy miłości Boga – tak chrześcijanin może wyrazić podstawową opcję swego życia. U początku bycia chrześcijaninem nie ma decyzji etycznej czy jakiejś wielkiej idei, jest natomiast spotkanie z wydarzeniem, z Osobą, która nadaje życiu nową perspektywę, a tym samym decydujące ukierunkowanie. Św. Jan przedstawił w swojej Ewangelii to wydarzenie w następujących słowach: «Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w niego wierzy... miał życie wieczne» (3, 16). Wiara chrześcijańska, uznając miłość jako swoją główną zasadę, przyjęła to co stanowiło istotę wiary Izraela, a równocześnie nadała temu nową głębię i zasięg. Wierzący Izraelita faktycznie modli się codziennie słowami Księgi Powtórzonego Prawa, wiedząc, że w nich jest zawarta istota jego egzystencji: «Słuchaj, Izraelu, Pan jest naszym Bogiem – Pan jedynie. Będziesz więc miłował Pana, Boga twojego, z całego swego serca, z całej duszy swojej, ze wszystkich swych sił» (6, 4-5). Jezus połączył w jedno przykazanie te dwa: przykazanie miłości Boga i przykazanie miłości bliźniego zawarte w Księdze Kapłańskiej: «Będziesz miłował bliźniego jak siebie samego» (19, 18; por. Mk 12, 29-31). Ponieważ Bóg pierwszy nas umiłował (por. 1 J 4, 10), miłość nie jest już przykazaniem, ale odpowiedzią na dar miłości, z jaką Bóg do nas przychodzi.

Jest to przesłanie bardzo aktualne i mające konkretne znaczenie w świecie, w którym z imieniem Bożym łączy się czasami zemsta czy nawet obowiązek nienawiści i przemocy. Dlatego w pierwszej mojej Encyklice pragnę mówić o miłości, którą Bóg nas napełnia i którą mamy przekazywać innym. Stąd dwie duże części tego dokumentu, głęboko ze sobą związane. Pierwsza będzie miała charakter bardziej spekulatywny, gdyż chciałbym w niej sprecyzować – na początku mego Pontyfikatu – niektóre istotne dane na temat miłości, jaką Bóg, w tajemniczy i darmowy sposób ofiaruje człowiekowi, razem z wewnętrzną więzią tej miłości, z rzeczywistością miłości ludzkiej. Druga część będzie miała charakter bardziej konkretny, gdyż będzie mówiła o kościelnym wypełnianiu przykazania miłości bliźniego. Jest to tematyka bardzo szeroka; nie jest jednak celem tej Encykliki prowadzenie długiego wywodu. Chcę podkreślić niektóre fundamentalne elementy, aby pobudzić świat do nowej, czynnej gorliwości w dawaniu ludzkiej odpowiedzi na Bożą miłość.” (Benedykt XVI, Deus Caritas est, nr 1)

CZWARTEK (J 3,31-36)

WPROWADZENIE DO LITURGII MSZY ŚWIĘTEJ

Boża obietnica życia wiecznego wlewa w nasze serca nadzieję i czyni nas szczęśliwymi, mimo trudności i niepokoju, który zalewa świat, wierzymy, że nie jesteśmy sami. On jest zawsze z nami i czuwa nad naszym losem, bo kocha nas ponad wszystko.

MODLITWA POWSZECHNA

Umocnieni Słowem Bożym, skierujmy nasze prośby:

1. Za Kościół święty, by pokładał ufność w Bogu.
2. Za papieża, by Jego posługiwaniu towarzyszyła moc Ducha św.
3. Za wątpiących w Boże miłosierdzie, by doświadczyli łaski nawrócenia.
4. Za dzieci i młodzież, by wychowywali się w atmosferze miłości i zrozumienia.
5. Za dusze w czyśćcu cierpiące o łaskę miłosierdzia dla nich.
6. Za nas samych, byśmy zawsze bardziej słuchali Boga niż ludzi.

Przyjmij nas Ojczy z sercem skruszonym i wysłuchaj naszego wołania, które zanosimy przez Twojego Syna Jezusa Chrystusa, który z Tobą żyje i króluje na wieki wieków amen.

ROZWAŻANIE

W rzeczywistości istnieje wiele możliwości widzenia Boga. W historii miłości, którą opowiada nam Biblia, Bóg wychodzi nam naprzeciw, próbuje nas zdobyć – aż do Ostatniej Wieczerzy, aż do Serca przebitego na krzyżu, aż do objawień Zmartwychwstałego i wielkich dzieł za pośrednictwem których, poprzez działanie Apostołów, przewodził rodzącemu się Kościołowi. Również w późniejszej historii Kościoła Pan nie był nieobecny: zawsze na nowo wychodzi nam naprzeciw – poprzez ludzi, w których objawia swą obecność; poprzez Słowo, w Sakramentach, w sposób szczególny w Eucharystii. W liturgii Kościoła, w jego modlitwie, w żywej wspólnocie wierzących doświadczamy miłości Boga, odczuwamy Jego obecność i tym samym uczymy się również rozpoznawać Go w naszej codzienności. On pierwszy nas ukochał i nadal nas kocha jako pierwszy; dlatego my również możemy odpowiedzieć miłością. Bóg nie nakazuje nam uczucia, którego nie możemy w sobie wzbudzić. On nas kocha, pozwala, że możemy zobaczyć i odczuć Jego miłość i z tego «pierwszeństwa» miłowania ze strony Boga może, jako odpowiedź, narodzić się miłość również w nas.

W procesie spotkania pokazuje się również wyraźnie, że miłość nie jest tylko uczuciem. Uczucia przychodzą i odchodzą. Uczucie może być cudowną iskrą rozniecającą, lecz nie jest pełnią miłości. Mówiliśmy na początku o procesie oczyszczenia i dojrzewania, przez które eros staje się w sposób pełny sobą, staje się miłością w całym tego słowa znaczeniu. Należy do dojrzałości miłości to, że angażuje wszystkie potencjalne możliwości człowieka i włącza, by tak rzec, człowieka w swój całokształt. Spotkanie z widzialnymi przejawami miłości Boga może wzbudzić w nas uczucie radości, jakie rodzi się z doznania, że jest się kochanym. To spotkanie wymaga jednak również zaangażowania naszej woli i naszego intelektu. Rozpoznanie Boga żyjącego jest drogą wiodącą do miłości, a «tak» naszej woli na Jego wolę łączy rozum, wolę i uczucie w ogarniający wszystko akt miłości. Jest to jednak proces, który pozostaje w ciągłym rozwoju: miłość nigdy nie jest «skończona» i spełniona; miłość zmienia się wraz z biegiem życia, dojrzewa i właśnie dlatego pozostaje wierna samej sobie. *Idem velle atque idem nolle* – chcieć tego samego i wspólnie to samo odrzucać, to właśnie starożytni uznali za prawdziwą treść miłości: stać się podobnym jedno do drugiego, co prowadzi do wspólnoty pragnień i myśli. Historia miłości między Bogiem a człowiekiem polega właśnie na fakcie, że ta wspólnota woli wzrasta w jedności myśli i uczuć, i w ten sposób nasza wola i wola Boga stają się coraz bardziej zbieżne: wola Boża przestaje być dla mnie obcą wolą, którą narzucają mi z zewnątrz przykazania, ale staje się moją własną wolą, która wychodzi z fundamentalnego doświadczenia tego, że w rzeczywistości Bóg jest mi bardziej bliski niż ja sam. W konsekwencji wzrasta nasze oddanie Bogu i Bóg staje się naszą radością (por. Ps 73[72], 23-28). (Benedykt XVI, *Deus Caritas est*, nr 17)

PIĄTEK (J 6,1-15)

WPROWADZENIE DO LITURGII MSZY ŚWIĘTEJ

Chrystus, tak jak nasycił głodnych nad Jeziorem Galilejskim, tak pragnie i nas nakarmić troszczy się o każdego z nas w sposób wyjątkowy i widzi nasze potrzeby, zanim je wypowiemy. Trwajmy przy Nim, by mógł przemieniać nasze serca i otwierać je na innych.

MODLITWA POWSZECHNA

Z wiarą i nadzieją, zanieśmy nasze prośby do Boga, który troszczy się o każdego z nas:

1. Za Kościół święty, by nie był obojętny na potrzeby materialne ludzi, którzy zmagają się z niedostatkiem i ubóstwem.
2. Za rządzących państwami, by dostrzegali wszystkich, którzy potrzebują ich wsparcia i opieki.
3. Za głodnych i ubogich, by na swojej drodze spotkali ludzi o sercu otwartym i pomocnym na ich nędzę.
4. Za zmarłych, by doświadczyli spotkania z Jezusem – Chlebem Życia.
5. Za nas samych, byśmy na co dzień żyli Słowem, które pochodzi z ust Bożych.

Ojcze, ufni w Twoje miłosierdzie prosimy wysłuchaj nas przez Twojego Syna Jezusa Chrystusa, który z Tobą żyje i króluje na wieki wieków amen.

ROZWAŻANIE

Zjednoczenie z Chrystusem jest jednocześnie zjednoczeniem z wszystkimi, którym On się daje. Nie mogę mieć Chrystusa tylko dla siebie samego; mogę do Niego należeć tylko w jedności z wszystkimi, którzy już stali się lub staną się Jego. Komunia wyprowadza mnie z koncentracji na sobie samym i kieruje ku Niemu, a przez to jednocześnie, ku jedności z wszystkimi chrześcijanami. Stajemy się «jednym ciałem» stopieni razem w jednym istnieniu. Miłość Boga i miłość bliźniego są teraz naprawdę jednym: wcielony Bóg przyciąga nas wszystkich do siebie. To pozwala zrozumieć, że agape staje się teraz także określeniem Eucharystii: w niej agape Boga przychodzi do nas cielesnie, aby nadal działać w nas i poprzez nas. Tylko wychodząc od fundamentu chrystologiczno – sakramentalnego można poprawnie zrozumieć nauczanie Jezusa o miłości. Przejście, do jakiego On wzywa, od Prawa i Proroków do podwójnego przykazania miłości Boga i bliźniego,

wyprowadzenie samego istnienia wiary z centralności tego przykazania nie jest po prostu moralnością, która później mogłaby istnieć autonomicznie obok wiary w Chrystusa i jej każdorazowej aktualizacji w tym sakramencie: wiara, kult i ethos przenikają się wzajemnie jako jedna rzeczywistość, która nabiera kształtu w spotkaniu z Bożą agape. Upada tutaj po prostu tradycyjne przeciwstawienie kultu i etyki. W samym «kulcie», w Komunii eucharystycznej zawiera się bycie miłowanym i jednocześnie, miłowanie innych. Eucharystia, która nie przekłada się na miłość konkretnie praktykowaną, jest sama w sobie fragmentaryczna. Wzajemnie – jak to jeszcze będziemy musieli rozważyć bardziej szczegółowo – «przykazanie» miłości staje się możliwe tylko dlatego, że nie jest jedynie wymogiem; miłość może być «przykazana» ponieważ wcześniej jest dana. (Benedykt XVI, Deus Caritas est, nr 14).

SOBOTA – DZIEŃ DOBRA! (J 6, 16-21)

WPROWADZENIE DO LITURGII MSZY ŚWIĘTEJ

Kończąc Tydzień Miłosierdzia Bożego, dziękujemy Bogu, za dobro, które jest w nas, za to, że stworzył świat z miłości i przeznaczył go dla nas. Dziękujmy za to, że dobra jest więcej, że razem żyjemy dobrem i zapalamy jego światło w naszych środowiskach. Świętujmy Dzień Dobra, który jest spotkaniem z Bogiem, z drugim człowiekiem i z każdym z nas!

MODLITWA POWSZECHNA

Ojcze, który jesteś nieskończenie dobry, z wiarą przedstawiamy Ci nasze prośby:

1. Za Kościół święty, aby z miłością wychodził naprzeciw cierpieniom i potrzebom wszystkich ludzi.
2. Za Kapłanów, by przez swoje Słowa i czyny miłości, prowadzili wiernych do spotkania z Chrystusem.
3. Za wszystkich wolontariuszy, dobroczyńców podopiecznych i pracowników Caritas, by każdego dnia odczuwali miłosierną miłość Boga Ojca.
4. Za wszystkich świętujących dziś Dzień Dobra, by doświadczali wyjątkowych spotkań, które pokażą, że dobra jest więcej.
5. Za nas – otaczających ołtarz, byśmy umocnieni Słowem i Ciałem Chrystusa praktykowali miłość bliźniego, która jest drogą do spotkania Boga.

Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu, jak była na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków **amen**.

ROZWAŻANIE

Wiara, nadzieja i miłość są nierozdzielne. Nadzieja w praktyce wyraża się w cnocie cierpliwości, która nie słabnie w czynieniu dobra nawet w obliczu pozornej porażki, i w pokorze, która akceptuje misterium Boga i ufa Mu nawet w ciemności. Wiara ukazuje nam Boga, który dał swojego Syna za nas i budzi w nas zwycięską pewność, że to prawda: Bóg jest miłością! W ten sposób przemienia w nas niecierpliwość i nasze wątpliwości w pewną nadzieję, że Bóg trzyma w swoich rękach świat, i że mimo wszelkich ciemności On zwycięża, jak to we wstrząsających obrazach ilustruje w sposób radosny Apokalipsa. Wiara, która jest świadoma miłości Boga objawionej w przebitym na krzyżu Sercu Jezusa, ze swej strony prowokuje miłość. Jest ona światłem – w gruncie rzeczy jedynym – które zawsze na nowo rozprasza mroki ciemnego świata i daje nam odwagę do życia i działania. Miłość jest możliwa i możemy ją realizować, bo jesteśmy stworzeni na obraz Boga. Żyć miłością i w ten sposób sprawić, aby Boże światło dotarło do świata... (Benedykt XVI, Deus Caritas est, nr 39)